

- html. - Дата доступу : 21.05.2018.
2. Об аудиторской деятельности : Закон Респ. Беларусь, 12.07.2013 г., № 56-3 // Консультант Плюс: Беларусь. Технология 3000 [Электронный ресурс] / ООО «ЮрСпектр», Нац. центр правовой информ. Респ. Беларусь. – Минск, 2018.
 3. Коротаев, С.Л. Аудиторская деятельность: мы ждем перемен / С.Л. Коротаев // Нов. экон. газ. – 2018. – № 38. – С. 1, 3.
 4. Коротаев, С.Л. Демпинг в аудите / С.Л. Коротаев // Нов. экон. газ. – 2018. – № 38. – С. 4.

Левицька М. М.

студентка

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

АНАЛІЗ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ МІЖНАРОДНОЇ КОМПАНІЇ

Фінансова звітність формує повну і правдиву інформацію про діяльність компанії, а також про її майновий стан, яка потрібна внутрішнім користувачам звітності – засновникам, керівникам, управлінському персоналу, менеджерам, працівникам компанії, учасникам і власникам майна компанії, а також зовнішнім – діловим партнерам, інвесторам, постачальникам, кредиторам та іншим користувачам бухгалтерської звітності.

Сутність фінансового аналізу полягає в обробці даних, що характеризують ті чи інші аспекти фінансового стану та діяльності міжнародної компанії з метою розробки ефективних управлінських рішень, направлених на підтримку або удосконалення існуючого фінансового стану компанії.

Аналіз фінансової звітності – це процес, за допомогою якого порівнюються результати діяльності компанії та її минулий і теперішній фінансовий стан.

Мета аналізу фінансової звітності – допомогти аналітикам обґрунтувати фінансові плани, виявити слабкі місця у діяльності компанії (особливо на міжнародному рівні), вжити відповідних заходів, які допоможуть виправити становище, прийняти рішення про найефективніше вкладання коштів і ресурсів, скоригувати напрямки майбутньої діяльності.

Завдання аналізу фінансової звітності:

- 1) проаналізувати доходи, витрати, фінансові результати діяльності;
- 2) оцінити майно компанії, його структуру, склад та джерела утворення;
- 3) зробити детальний аналіз ефективності використання майна та оптимальності структури капіталу компанії;
- 4) здійснити аналіз руху грошових потоків компанії;
- 5) проаналізувати структуру та динаміку власного капіталу компанії тощо.

Основними джерелами інформації для аналізу є бухгалтерський баланс, звіт про фінансові результати, звіт про власний капітал, звіт про рух грошових коштів, дані первинного й аналітичного бухгалтерського обліку, які деталізують окремі статті балансу.

Особливості діяльності міжнародних компаній також визначають специфіку проведення аналізу, зокрема:

- міжнародні компанії як правило є об'єднаннями промислових, торгових, транспортних або банківських фірм;
- діяльність компаній виходить далеко за межі країни;
- компанії працюють в рамках загальносвітової глобальної стратегії;

- компаніям властиве корпоративне управління, виробництво нових видів товарів і послуг, глобальний маркетинг і післяпродажне обслуговування, постійний зв'язок зі споживачами;
- компанії використовують глобальні чинники виробництва (капітал, робочу силу, природні ресурси, підприємницькі здібності);
- компанії створюють систему глобального міжнародного виробництва, розміщеного в більшості країн світу;
- головною метою їх діяльності не є отримання максимального прибутку, а забезпечення фінансової стійкості й «максимізація ринку»;
- інтенсивний розвиток внутрішньокорпоративної торгівлі між підрозділами міжнародної компанії; експорт капіталу міжнародними корпораціями в різних країнах;
- якість виробів і послуг компанії незалежно від місця виробництва і має відповідати світовим стандартам;

– злиття і поглинання міжнародних корпорацій, що належать до різних країн.

За допомогою аналізу фінансової звітності можливо здійснити:

- попередню (загальну) оцінку фінансового стану компанії; аналіз платоспроможності та фінансової стійкості компанії;
- аналіз використання капіталу;
- аналіз кредитоспроможності компанії та ліквідності її балансу;
- аналіз ризиків;
- аналіз обіговості оборотних коштів;
- оцінку потенційного банкрутства;
- аналіз дохідності (рентабельності);
- аналіз валютної самоокупності;
- аналіз рівня самофінансування;
- оцінку інвестиційної привабливості компанії;
- аналіз фінансових результатів компанії;
- прогнозування перспектив розвитку компанії;
- аналіз потенціалу, тощо.

При проведенні аналізу звітності міжнародних компаній особлива увага також звертається на перерахунок показників у валюту звітності, консолідацію фінансової звітності, вплив змін валютних курсів, хеджування, трансфертне ціноутворення.

Фінансові аналітики та менеджери компанії на основі проведених розрахунків виявляють та усувають проблеми задля правильного прийняття рішень. Аналіз звітності зазвичай проводиться управлінським персоналом щоб виявити можливості підвищення ефективності діяльності. Іноді, у зв'язку із складністю аналізу, на умовах аутсорсингу залучаються спеціалізовані фірми, які забезпечують проведення аналізу у великих компаніях або певних сегментів бізнесу з одночасною їх рейтинговою оцінкою. У цьому випадку спрямованість і завдання аналізу звітності в певній мірі обмежені, так як аналізуються тільки офіційні дані, включені в звітність. Але значення такого аналізу дуже велике: він дозволяє провести оцінку майнового стану та фінансових результатів компанії в зіставленні з аналогічними об'єктами, тобто об'єктивніше оцінити ефективність їх діяльності.

Список використаних джерел

1. Лучко М.Р. Облік зовнішньоекономічної діяльності: навч. посіб./ М. Р. Лучко, Н. Г. Мельник, С. В. Сисюк. – Тернопіль : ТНЕУ, 2015. – 365 с.
2. Мельник, Н. Історія виникнення і розвитку міжнародної системи обліку / Наталія Мельник // Журнал європейської економіки. – 2013. – Т. 12, № 4. – С. 507-518.

3. Лучко, М. Р. Консолідація фінансової звітності [Електронний ресурс] : навч. посіб. / М. Р. Лучко, С. Р. Яцишин. - Тернопіль : ТНЕУ, 2017. - 281 с. Режим доступу: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/28695>
4. Рожелюк В.М. Стандартизація та гармонізація обліку в контексті міжнародних та національних стандартів / В. М. Рожелюк // Інноваційна економіка. – 2011. – № 4 (23). – С. 118–122.

Лучко М. Р.

доктор економічних наук, професор
Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

АНАЛІТИЧНІ ПРОЦЕДУРИ В ПРОЦЕСІ АУДИТУ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ

Аудит управління запасами дає можливість проектувати раціональну схему безперервного забезпечення матеріальними ресурсами. Для його реалізації потрібне виконання таких завдань:

- дослідження обліку поточного рівня запасів на базі інформаційних потоків даних;
- аналіз запасів з метою визначення поточного рівня запасів, що забезпечить безперервність діяльності;
- аналіз поточних програм з метою розрахунку розміру запасів;
- визначення інтервалів часу, необхідних для виконання виробничого процесу.

Виконання такої роботи аудитором не є можливою без визначення систем управління запасами, котрі дають можливість найбільш ефективно побудувати господарську діяльність. Тому в процесі аудиту виробничих ситуацій варто провести певні аналітичні процедури з метою пошуку оптимального варіанту управління запасами. В арсеналі аудитора можливими є два підходи до вирішення цього питання. Це пропозиції щодо:

- системи управління з фіксованим розміром запасів, що забезпечують господарську діяльність;
- системи управління з фіксованим інтервалом часу для виконання виробничої програми, господарських завдань чи виконання замовлень.

В основі системи управління з фіксованим розміром запасів, що забезпечують господарську діяльність, лежить параметр розміру замовлення. Він повинен бути або ж фіксованим й не змінюватися, або ж мінливим для забезпечення господарської діяльності. Тому його визначення є вирішальним елементом для побудови такого порядку і вирішення поставлених перед ним стратегічних завдань. На цей параметр найбільш вразливо впливають витрати транспортування з однієї сторони або ж витрати на зберігання запасів на складських приміщеннях з іншої сторони. При цьому раціональність та оптимальність такої роботи повинна бути досягнутою завдячуючи загальному критерієві оптимізації, в засадах котрого має бути мінімізація сукупних витрат на транспортування та збереження запасів і виконання замовлення.

Аудитору варто звернути увагу й на те, що цей критерій повинен враховувати три запасів, логістичні витрати на формування замовлень. Проведення таких витрачань грошових потоків тісно пов'язане між собою, однак їх взаємодія у різних виробничих ситуаціях є неоднаковою. Так, зменшення витрат на збереження запасів може привести до росту витрат на формування замовлень. Зменшення останніх призводить до втрат, котрі пов'язані із утриманням складських приміщень, що зменшує рівень комфорту кінцевого